ÎN CONTINUAREA RETROSPECTIVELOR NOASTRE ASUPRA ANULUI COMPETIȚIONAL 1974—1975

CU UN JOC ÎMBUNĂTĂȚIT, ECHIPA NAȚIONALĂ DE FOTBAL POATE OBȚINE REZULTATE SUPERIOARE

În cele cîteva retrospective ale sezonului fotbalistic 1974—1975, subiectul „echipa națională" nu putea lipsi. Mai cu seamă că, în această perioadă, sportivii țării, și printre ei și fotbaliștii, au primit îndemnurile mobilizatoare cuprinse în Mesajul adresat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU Conferinței pe țară a mișcării sportive. Cum se știe, Mesajul s-a ocupat și de activitatea fotbalistică, subliniind că ea se desfășoară la un nivel nesatisfăcător.

Pornind de la această justificată apreciere, activitatea echipei naționale trebuie să înregistreze acel salt calitativ mult așteptat, în concordanță cu locul pe care fotbalul îl ocupă în rîndul maselor de iubitori ai sportului din țara noastră, cu condițiile și grija arătate acestei populare discipline sportive. Constatările care urmează, observațiile, cifrele prezentate, sugestiile și unele încercări de concluzii pornesc de la necesitatea de a se produce acest salt.

POZIȚIA ÎN IERARHIA EUROPEANĂ PE 1974/75

CÎTIVA PAȘI ÎNAINTE, PREA PUȚINI ÎNCĂ...

Scopul principal al existenței unei reprezentative rămîne acela al plasării cît mai favorabile în ansamblul activității fotbalistice internaționale. În domeniul performanței, a neglija un asemenea obiectiv înseamnă a nega însăși rațiunea întregii vieți competiționale a selecționatelor, a atitor întreceri care au zeci de ani de viață, a nesocoti însăși rațiunea fotbalului de prim nivel. Astăzi, nici o echipă, fie ea și dintre aceleia care nu au depășit vreodată zonele inferioare ale clasamentelor valorice, nu mai la startul competițiilor oficiale numai cu gîndul de a-și marca prezența, ci și cu acela de a izbuti, în fine, un rezultat remarcabil, o evadare din anonimat. Poate că nici nu există vreun exemplu mai valabil, amplificat și de actualitatea lui, decît acela al selecționatei Islandei, care — iată ! — a demonstrat în două sezoane, toamna 1974 și primăvara lui 1975, că a acumulat forță și valoare suficiente spre a părăsi plutonul submediocrității și a se instala cu autoritate la jumătatea clasamentului reprezentativelor din Europa în sezonul 1974/75.

Așa fiind, să încercăm să stabilim și poziția reprezentativei noastre, judecată prin prisma activității din acest ultim interval de timp. Cum în toamna lui 1974 și primăvara lui 1975 echipa României nu a avut o activitate în afara Europei, vom limita observațiile noastre la această zonă geografică, apelînd la comparații numai cu echipe din bătrînul nostru continent.

La sfîrșitul anului 1974, selecționata României era plasată în clasamentul revistei „FRANCE FOOTBALL" în a doua jumătate a plutonului. Chiar dacă alte publicații au atribuit echipei noastre poziții superioare — la jumătatea grupului de reprezentative — socotim că aprecierea cunoscutei reviste din Paris e mai aproape de adevăr. Să vom porni de la ea în succintele noastre calcule care urmează. Înaintea formației noastre găsim următoarele selecționate : **R. F. Germania, Irlanda, Polonia, Spania, Belgia, Anglia,** **R. D. Germană, Iugoslavia, Scoția, Italia, Grecia, Austria, Cehoslovacia, Franța, Ungaria, Țara Galilor, Bulgaria, Suedia.** Vine, apoi, echipa **ROMÂNIEI.** Urmează, în ordine, **Irlanda de Nord, Portugaliei, Italia, Turciei, U.R.S.S., Elveției, Danemarcei, Islandei, Finlandei, Norvegiei, Maltei, Luxemburgului.**

Considerăm, pentru jumătate din perioada de care ne ocupăm, ca valabilă (repetăm, cu procentul de aproximație, determinat de relativitatea criteriilor de departajare) această ordine. Mai departe, pentru sezonul de primăvară, cercetînd tabelul rezultatelor înregistrate, socotim că, dintre formațiile plasate imaintea echipei României, au înregistrat rezultate sub valoarea celor din anul 1974 următoarele selecționate : **R. D. Germană** (șesc în fața selecționatei Islandei), **Irlanda** (înfrînger în fața echipelor U.R.S.S. și Elveției), **Grecia, Franța** (egal în fața echipei Islandei), **Ungaria** (înfrînger în fața echipelor Bulgariei și Țării Galilor), **Bulgaria** (egal, pe teren propriu, în fața echipei R. F. Germania și înfrîngere din partea echipei Ungariei), **Suedia** (șesc pe teren propriu în fața echipei Iugoslaviei). Față de aceste rezultate, credem că, la terminarea sezonului toamna 1974 — primăvara 1975, ordinea, în prima parte a clasamentului selecționatelor din Europa, ar fi aceasta : **R. F. Germania, Polonia, Cehoslovacia, Anglia, Olanda, Iugoslavia, Belgia, Țara Galilor, Spania, Austria, Scoția, ROMÂNIA.** Considerăm că echipele **Uniunii Sovietice** și **Islandei** au efectuat salturi din a doua jumătate a clasamentului la jumătatea lui.

Prin urmare, reprezentativa țării noastre a reușit o oarecare ameliorare a poziției sale. Dar aceasta rămîne încă nesatisfăcătoare, neconcludentă. Selecționata României are un program de calitate în toamna. Ea are — deci — posibilitatea de a-și îmbunătăți situația pe care o ocupă în ierarhia europeană, depășind zona mediocrității.

Eftimie IONESCU

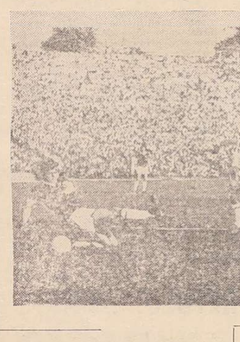

Voleul lui Dobrin *din meciul cu* Scoția *pe care inspiratul portar* Brown *îl va bloca*

OPINII DESPRE... TRECUT ȘI VIITOR

Dr. CONSTANTIN RĂDULESCU (antrenor la **C.F.R. Cluj-Napoca**) : Cred că echipa națională a manifestat o sensibilă creștere a potențialului fizic, deficiență înșă dacă o raportăm la cerințele fotbalului internațional (vezi cădera fizică din repriza a doua a meciului cu Scoția, datorată și spirit de sacrificiu). Și încă ceva : campionatul trebuie să dea reprezentativei exreme moderne, capabile de un mare travaliu, jucători care pot decide singuri soarta unui meci.

GHEORGHE CONSTANTIN (antrenor la **S.C. Bacău**) : Ținînd seama de sezonul foarte încărcat, ca și de valoarea adversarilor, consider că echipa națională *s-a* străduit să se depășească. Ca fapt pozitiv *s-a* observat în toate partidele o evidentă coeziune. Este un cîștig față de perioadele din trecut, cînd se înregistrau scăderi de comportament, de la un meci la altul. Cît toate acestea, consider că pe viitor este necesară și mai atentă pregătire a jucătorilor la cluburi, pentru ca atunci cînd această sînt convocați la lot să se prezinte bine la toți factorii antrenamentului, selecționerii urmînd să facă numai ultra retușuri de ordin tactic. O lacună care trebuie remediată se referă la lipsa de curaj, în spiritul afirmarea personalității jucătorilor în fazele de finalizare. Și o propunere în perspectiva muncii de selecție pentru reprezentativa : **trimitem atentă și promovarea curajoasă a celor mai tineri și talentați jucători, unii din acestia fiind Cămătaru, junioreni Universității Craiova, înzestrat cu calități fizice și tehnice deosebite.**

Mihai IONESCU : Am rămas plăcut impresionat de hotărîrea cu care jucătorii echipei naționale au abordat fiecare întîlnire amicală și oficială. În același timp se observă mai multă răspundere din partea fiecăruia. Remarcabilă *a* fost, de asemenea, siguranța cu care au fost abordate jocurile din deplasare. Dacă pînă nu demult, după primirea unui gol, **eram considerați dinainte învinși, *s-a* făcut demonstrația că avem resursele și capacitatea necesare să remontăm și chiar *să* obținem victoria. Pentru sezonul viitor,** cred că ar trebui insistat mai mult asupra laturii psihice, în așa fel încît jucătorii să intre pe teren cu un singur gînd, acela al victoriei. Antrenorii echipei naționale au datoria să insufle jucătorilor un spirit colectiv de echipă, bazat pe un total angajament -fizic, combativitate și spirit de sacrificiu. Și încă ceva : campionatul trebuie să dea reprezentativei extreme moderne, capabile de un mare travaliu, jucători care pot decide singuri soarta unui meci.

„TRICOLORII" CU... DOSARUL PE MASĂ

ANUL INTERNAȚIONAL 1974—75 AL „TRICOLORILOR" DEMONSTREAZĂ CA ECHIPA NAȚIONALA A CONTINUAT CU TATONĂRILE, ȘI ASTA CHIAR ÎNTR-UN DIFICIL SEZON COMPETIȚIONAL EUROPEAN CÎND AR FI TREBUIT SĂ AIBĂ DOAR PROBLEME DE FINISARE. Argumente :

— **Au fost folosiți 26 de jucători,** adică o cifră care depășește cota unui ansamblu format, chiar dacă este vorba de 11 jocuri internaționale.

— Repartizarea acestor jucători pe compartimente (2 portari, 6 fundași, 9 mijlocași și 9 înaintași) **accentuează impresia de căutare prelungită.** Faptul că cele două compartimente „de creație" au rulat nu mai puțin de 18 jucători, adică triplul necesarului de 6, confirmă ideea.

— **Spiritul de decizie al selecționerului Valentin Stănescu s-a manifestat în cazul liniei de fund.** Compartimentul „de 4" al fundașilor a rulat doar 6 jucători. Să mai menționăm că, în ultimele 7 jocuri, **cvartetul Cheran — Sandu — Sătmăreanu II — Anghelini a fost neschimbat.** Să mai menționăm că Anghelini și Cheran sînt singurii jucători care au evoluat în toate cele 990 de minute ale anului 1974—75, deși au fost printre cei mai contestați.

— Exceptînd inlocuirea formală a lui Răducanu, la Tel Aviv, toate înlocuirile permise în timpul jocului se referă la mijlocași și înaintași. În aceste două compartimente, **s-au operat nu mai puțin de 22 de înlocuiri, ceea ce demonstrează că „liniile de creație" continuă „să fiarbă".**

— Dacă linia de mijloc, cu doi titulari cvasi-permanenți (Dumitru și Dinu) a comportat (totuși 8 înlocuiri, **numărul mult mai mare al înlocuirilor operate, pe parcursul jocului, în linia de atac (11) accentuează ideea că selecționerul a recunoscut sterilitatea compartimentului ofensiv sau, în orice caz, carențele în materie de eficacitate, în ciuda golaverajului impunător : 21—7.**

— Un alt argument în favoarea ideii de necesitarea unui **„tricolorii" este acela că inspirațiile de moment au fost mult mai productive decît elaborările lente.** Se știe că intrarea „impulsivă" în arena a cuplurilor Crișan — Balaci, Crișan — Iordănescu (la Praga și la Madrid), precum și a „virfului" M. Sandu la Copenhaga au fost momente decisive în configurarea rezultatului.

— „Dosarul" oferă cîteva cazuri de inconsecvență, exprimate cel mai sugestiv prin declinul neașteptat al lui Marcu. Craioveanul a fost prezent în primele două meciuri, a lipsit apoi 7 meciuri și a revenit, cu minute incomplete, în ultimele două. În afară de aceasta, atenția apariția tîrzie, abia în 1975, a unor jucători ca **Dudu Georgescu, Crișan și Mircea Sandu,** autori a 8 dintre cele mai valoroase goluri ale palmaresului 1974—75.

DUDU GEORGESCU

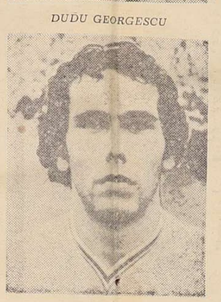

CRIȘAN

ANUL INTERNAȚIONAL 1974—75 AL „TRICOLORILOR" (care s-a soldat cu **5** victorii, **6** jocuri egale și nici **o** înfrîngere, 21 goluri marcate și **7** primite) A FOST ȘI CONTINUA SĂ FIE PRIVIT CA UN AN IN CARE REZULTATELE SÎNT IN GENERAL BUNE, IN TIMP CE CALITATEA JOCULUI SE SITUEAZĂ, CU ANUMITE EXCEPȚII (vezi Madridul), SUB ASTEPTĂRI.

Care ar fi explicația acestei situații, mai ales în planul calității jocului ?

Fără îndoială, compartimentările pe care le-am făcut mai sus, nu ne pot îndepărta de la ideea că O ECHIPĂ ESTE UN ANSAMBLU. Acest ansamblu nu a funcționat din plin de-a lungul anului 1974. În programul de lucru al antrenorilor s-a afirmat cu tărie că **noua** modalitate de joc a echipei naționale trebuie să se bazeze **pe extreme rapide, moderne, și pe o activizare a liniei de mijloc,** în vederea abandonării jocului „tricolorilor" din anii trecuți. După cum s-a văzut, **echipa națională n-a reușit nici pînă astăzi să găsească extreme rapide, moderne anunțate, iar preconizata activizare a liniei de mijloc a avut drept rezultat NEGLIJAREA SARCINILOR DEFENSIVE DIN PARTEA UNOR JUCĂTORI CA DINU ȘI DUMITRU,** cîndva pivoți ai securității centrului propriu. Din această modificare de structură s-a născut probabil și timiditatea fundașilor laterali, care nu pot fi acuzați doar de insuficiențele lor mijloacee tehnice. Dacă mai adăugăm și faptul că problema atacării frontale a porții adverse a fost tratată de fiecare dată altfel, începînd cu Kun, continuînd cu Dudu Georgescu, cu Dobrin și cu Mircea Sandu (toți imprimînd stiluri diferite), ne dăm seama că aceste fluctuații nu pot contribui la adoptarea a unei modalități de atac, așa cum s-a întîmplat — bine, rău — pe vremea cuplului Dobrin — Dumitrache, și așa cum nu se mai întîmplă astăzi într-o perioadă în care înaintașii se bucură și de sprijinul unei linii de mijloc mai active.

După o lungă perioadă de tatonări, echipa națională trebuie să-și insușească, în cele din urmă, o concepție unitară care să îmbine în sensul primul rînd de **NECESITATEA SARCINILOR DUBLE** (fără de care nu poate fi vorba de fotbal modern), de **SPIRITUL DEFENSIV AL TUTUROR FUNDAȘILOR** (și în special al celor laterali), de **JOCUL COMPLET AL UNOR EXTREME** care își vor merita titlul de „jucători de elită" numai dacă nu vor eluda aportul în apărare, **element hotărîtor în forjarea spiritului de combativitate al unei echipe.** Din cîte știm, marile echipe străluceau în primul rînd la acest capitol.

Ioan CHIRILA

O TEMĂ DE MEDITAȚIE : DE LA APARENȚE LA REALITATE

După cum se știe, echipa națională este și trebuie să fie o emanație a cluburilor divizionare A, un fel de oglindă a **campionatului,** acel campionat menit să aducă în prim-planul selecționerilor pe cei mai în formă jucători. Plecînd de la acest adevăr, axiomatic, ajungem la marile responsabilități ale divizionarelor A, ale tehnicienilor care activează în acest eșalon al marii performanțe în sensul contribuției efective la necesitățile stringente ale reprezentativei naționale. Pentru a vă face o imagine de ansamblu asupra acestui aspect, iată cluburile de la care provin jucătorii și numărul de partide la care ei au participat din totalul de 11 (5 amicale — cu Japonia, Bulgaria, Israel, Turcia și Cehoslovacia ; 6 oficiale — cu Danemarca (2 C.E., 2 J.O.), Spania și Scoția) :

● **DINAMO BUCUREȘTI CU 8 JUCĂTORI : Cheran** (11 jocuri), **Dinu** (10), **Sătmăreanu II** (9), **Lucescu** (9), **G. Sandu** (9), **Dudu Georgescu** (7), **Radu Nunweiller** (4), **Dumitrache** (1) ;

● **STEAUA BUCUREȘTI cu 4 JUCĂTORI : Anghelini** (11), **Dumitru** (8), **Iordănescu** (4), **Sameș** (2) ;

● **UNIVERSITATEA CRAIOVA cu 3 JUCĂTORI : Crișan** (7), **Balaci** (6), **Marcu** (3) ;

● **F. C. ARGEȘ cu 2 JUCĂTORI : Troi** (4), **Dobrin** (2) ;

● **A.S.A. TG. MUREȘ cu 2 JUCĂTORI : Bölöni** (2), **Hajnal** (1).

CU CÎTE UN JUCĂTOR : RAPID — Răducanu (10) ; F.C. BIHOR — Kun (10) ; F.C. CONSTANȚA — Antonescu (4) ; F.C.M. REȘIȚA — Beldeanu (2) ; U.T. ARAD — Iorgulescu (2) ; JIUL — Mulțescu (1) ; SPORTUL STUDENȚESC — M. Sandu (1).

La prima vedere s-ar părea că procentul de participare al cluburilor la necesitățile echipei naționale este bun, dar dacă analizăm bine o să vedem că, practic, apropape jumătate din numărul de formații enumerate mai sus (respectiv jucătorii acestora) au contribuit destul de puțin la acele 990 de minute de joc ale anului competițional internațional 1974/75. **Mulțescu și Hajnal au jucat doar 18 minute, la amicale, Bölöni 110, Beldeanu 120, la amicale, Dobrin 162, Troi 196, Dumitrache 90, la un amical, Mircea Sandu 28 etc. Să nu mai amintim de celelalte echipe care nu apar în evidență, total absente față de cerințele pe plan internațional.**

Desigur că statistica pusă în discuție are un anumit grad de relativitate, aceasta provenind din acel factor subiectiv al selecției. De aceea nimeni nu respinge ideea că unii jucători au fost insuficient evaluați și urmăriți în timpul precizelor de campionat, pentru a primi acel „certificat" de îmbrăcare a tricoului național. Dar nu e mai puțin adevărat că unele divizionare A nu au făcut destule eforturi pentru a-și aduce contribuția la lărgirea ariei selecționabililor. Ar fi de dorit ca ele să creeze probleme serioase tehnicienilor echipei reprezentative, dar nu prin absență... constantă a unor jucători pentru acoperirea posturilor deficitare, ci prin abundența de fotbaliști apți de a fi chemați la lot, în așa fel încît primele rezerve să se apropie de nivelul titularilor.

Stelian TRANDAFIRESCU

PENTRU UN RANDAMENT MAI BUN ÎN VIITOARELE EVOLUȚII

În preajma noului sezon internațional al „tricolorilor", care va începe odată cu toamna (la 24 septembrie la Atena) și se va încheia în primele zile ale lernii (17 decembrie, la Glasgow), **se simte nevoia unui plus de decizie din partea tuturor factorilor fotbalului.** Față de sezonul care a trecut, fotbaliștii „tricolori" au obligația de a face cu mîrc **unele rezultate bune pe care le obțin și valoarea jocului prestat, să nu mai existe decalajul manifestat în cursul acestei primăveri, decalaj care ne îndeamnă să admitem că unele rezultate, deși favorabile, sînt totuși neconcludente.**

În acest scop, munca pentru fortificarea echipei naționale ar trebui să vizeze cîteva direcții principale :

1. **CONTINUAREA EFORTULUI DE RIDICARE A NIVELULUI PREGĂTIRII FIZICE LA O COTĂ REALMENTE INTERNAȚIONALĂ,** astfel încît momentele în care echipa noastră se exprimă în mod adecvat la acest capitol (meciul cu Spania, de pildă) să nu alterneze cu momente în care tempo-ul de joc scade ingrijorător (ca în meciul cu Scoția). **Nesfîrșitul efort de ridicare a pregătirii fizice trebuie să revină în primul rînd antrenorilor de club,** despre care s-a spus, pe bună dreptate, că au înțeles necesitățile echipei naționale în prima jumătate a anului, oferind fotbaliștilor în general bine antrenați un suport fizic, fapt care elimină nevoia pregătirii suplimentare.

2. **PERFECȚIONAREA MUNCII DE SELECȚIE,** astfel încît echipa națională, care incepe un nou ciclu la 24 septembrie, cu perspectiva de a-l încheia în vara lui 1976 la Montreal, să cuprindă un lot mai restrîns, dar mai valoros și mai relativ, a jucătorilor. Restringerea numărului va putea avea implicații favorabile și asupra **conturării unei idei de joc,** idee care a fost deseori subminată de apariția unor jucători cu totul noi, a prea integrați în ansamblul echipei naționale.

3. **CRISTALIZAREA UNEI IDEI DE JOC** care să **a jucătorilor, dar care — pe de altă parte — să fixeze o disciplină generală, bazată în principal pe posibilitatea jucătorilor de a face față ambelor** pe faze ale jocului. Astăzi, într-o epocă în care unii jucători sacrifică din perioadă în perioadă, echipa noastră nu mizează continuă să aibă fotbaliști „scutiți de efort", pentru simplul fapt că ei nu sînt... predestinați sarcinilor duble. Așa cum se face că, uneori, echipa națională nu mizează deciș pe efortul real a 3—4 jucători, ceilalți „specializați" în fazele ofensive sau în cea defensivă. În aceste condiții, este greu să vorbim despre **funcționarea în bloc a** echipei. În acest condiții, este greu să ne refirm la **sprijinirea** ei, în acest condiții, este greu să ne refe**ciparea fazei de** pe frontul opus al ter**nului,** majoritate **omului cu mingea** sau la **anti**intr-o zonă în- **joc** actiunilor raminînd circumscrise joc. nelegată de restul spațiului

În aceeași ordine de idei, **este cazul ca echipa** națională să ajungă la o soluție pentru mărirea **forței de percuție a înaintașului (sau înaintașilor centrali).** După cum se știe, aceasta soluție a stat numai oscilații. Echipa națională a jucat (în ultimul an) de cele mai multe ori cu un vîrf, uneori cu două vîrfuri și o singură dată cu trei, în meciul cu Bulgaria, la 0—0, cînd trio-ul calificat în această direcție (Troi — Kun — Marcu) n-a reușit golul așteptat. În acest sens trebuie să se elaboreze cu mai multă precizie o formulă de atac. După cum se știe, în anii trecuți, echipa na a acționat, de cele mai multe ori, cu un singur vîrf de profesie (Dumitrache), dar a făcut cele mai bune jocuri cînd acesta a fost alături de cel mai bun virf izolat a fost fortificat cu altul (Neagu), așa cum s-a întîmplat în jocurile de la Guadalajara. Această schemă de joc a atras după sine travaliul dublu al tuturor celorlalți componenți ai echipei, ajungîndu-se la întreaga echipă să participe la ambele faze ale jocului, fotbalistul oarecum scutit de această obligație fiind Dumitrache, ca o „compensație" (nejustificată, de altfel) pentru sprinturile sale numeroase. **În ultimul timp, se simte nevoia realizării unei formule de atac care, fără să adopte tipare rigide, va trebui să fixeze un cadru general de joc, astfel încît centrările să nu fie adresate... nimănui, iar virful să nu rămînă să „plutească undeva pe la mijlocul terenului, determinînd, așa cum s-a spus, de altfel, un „du-te-vino" de neînțeles în fața careului advers.**

4. **CONDIȚIONAREA MUNCII DE SELECȚIE de adoptarea intransigentă a criteriului de combativitate generală din partea jucătorilor.** Echipa națională care a luat startul acum 5—6 ani a fost o formație tînără, mai ales în ceea ce privește calitățile „cetății europene" a fotbalului. După trecerea anilor, unii jucători și-au păstrat valoarea, dar pe de altă parte s-a putut constata o uzură obiectivă (și mai ales subiectivă) din partea celor care au gustat din bucuriile fotbalului internațional de mult timp. Acestia, fără să se vadă uneori, calitatea jocului și s-a făcut simțită mai ales în momentele-cheie, cînd echipa nu a avut prospețimea necesară. **La startul noului sezon internațional, ar fi bine ca la criteriul valorie să se adauge coeficientul obligatoriu al hotărîrii cu care jucătorul este apt să se bată pentru succesul întregii echipe și să înțeleagă, la urma urmei, că șuma de eforți și combativitate pe care o dăruiește echipei formează, de fapt, potențialul ei general.** Fotbaliștii noștri au fost deseori înclinați să creadă că „balonul rotund" se supune cu ușurință fanteziei și lejerității. În ultimii ani s-a văzut însă clar că fantezia sîngerată, oricît de inaripată, nu poate învinge o sumă de calități, la baza cărora se află o muncă susținută, din ce în ce mai dură, așa cum s-a constatat în turneul final al ultimului campionat mondial.

Fotbalul nostru trebuie să aibă mereu în față această lege incontestabilă a succesului mondial !

REPREZENTATIVA SE NAȘTE LA CLUBURI!

Pînă nu de mult, în fotbalul nostru a operat ideea potrivit căreia răspunderea în ceea ce privește nivelul pregătirii în ansamblu și potențialul de manifestare competițională pe plan internațional al jucătorilor din lotul reprezentativ trebuiau să revină, în primul rînd, aproape exclusiv selecționerilor din echipele naționale. Antrenorii echipei naționale au datoria să insufle jucătorilor un spirit colectiv de echipă, bazat pe un total angajament -fizic, combativitate și spirit de sacrificiu. Și încă ceva : campionatul trebuie să dea reprezentativei extreme moderne, capabile de un mare travaliu, jucători care pot decide singuri soarta unui meci.

Astăzi, cînd poate vorbi, în prezent, de noi valențe ale relației echipa națională-cluburi, colaborare a mîinilor, cînd se poate vorbi, în prezent, de noi valențe ale relației echipa națională-cluburi, colaborarea aceasta, determinată de obiectivele majore comune, se află încă în fază de deplin fructuoasă dacă nu se ține seama de o anumită repartizare a responsabilităților. Mai precis, se impun a fi subliniate, în primul rînd, și în mod concret în ce constau obligațiile cluburilor. **Și, ca să dăm un răspuns la această întrebare, vom spune că în cadrul echipelor care aparțin pregătirea selecționabililor trebuie realizată numai în complexitatea factorilor antrenamentului, potriviți cerințelor unei forme sportive de calitate superioară.** Cu alte cuvinte, atunci cînd se prezintă la lotul național, un jucător trebuie să fie într-o perfectă stare de sănătate, probată cu indici fiziologici corespunzători, să dispună de o capacitate de efort capabilă a face față unor solicitări de mare intensitate, să fie apt și valorifice pînă la capăt în mișcare tehnico-tactice. La lotul național, un jucător este supus, în mod obligatoriu, unui control periodic, în vederea aprecierii nivelului de pregătire. Recent, antrenorul Valentin Stănescu, evidențiind o asemenea exigență, a precizat, în mai multe rînduri, că la lotul național vor fi chemați numai jucătorii care dispun de o pregătire fizică corespunzătoare. Ceea ce înseamnă, în mod concret, că la lotul național au fost chemați numai jucătorii care au dovedit, în cadrul cluburilor, că